

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobců: **a) Z. K., b) O. K.**, oba zastoupení JUDr. Lubomírem Müllerem, advokátem se sídlem Symfonická 1496/9, Praha 5 - Stodůlky, proti žalovanému: **Ministerstvo zdravotnictví**, se sídlem Palackého nám. 375/4, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 4. 2011, č. j. 4 A 3/2011 - 44.

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se Ministerstvo zdravotnictví (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 4. 2011, č. j. 4 A 3/2011 - 44, kterým bylo zrušeno jeho rozhodnutí ze dne 23. 10. 2009, č. j. 14984/09-1102-705050. Následně podal stěžovatel návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, který odůvodnil tím, že postup podle napadeného rozsudku by znamenal, že by musel rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušit a řízení ve věci zastavit. Tento postup by byl v rozporu s veřejným zájmem na dodržení požadavků ochrany veřejného zdraví na úseku prevence vzniku a šíření infekčních onemocnění a zmařil by účel ve věci vedeného správního řízení. Nerealizování uvedeného procesního postupu pak může vést k uplatnění procesní námitky nečinnosti při realizaci pravomocného napadeného rozsudku. Uvedené důvody považuje stěžovatel za rovnocenné důvodům upraveným v ust. § 73 odst. 2 s. ř. s., přičemž přiznání odkladného účinku se podle jeho názoru nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob ani není v rozporu s veřejným zájmem.

Podle ust. § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ust. § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně.

Podle ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Podle odst. 3 citovaného ustanovení se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.

Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjišťuje splnění zákonných předpokladů pro jeho přiznání uvedených v ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. Povinnost

tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel. Pokud jde o splnění zbývajících zákonných předpokladů, tj. že přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem, vychází Nejvyšší správní soud z obsahu soudního a správního spisu, neboť zákon neukládá soudu provádět dokazování týkající se splnění tohoto předpokladu a jeho zjišťování z úřední povinnosti. K tomu, aby soud mohl o návrhu na přiznání odkladného účinku rozhodnout, musí stěžovatel konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Přiznáním odkladného účinku před rozhodnutím ve věci samé jsou prolamovány právní účinky pravomocného rozhodnutí, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není zákonným postupem zrušeno.

Při posuzování důvodnosti podaného návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je nutno poukázat na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 - 49, dostupné na www.nssoud.cz a publ. pod č. 1255/2007 Sb. NSS, v němž bylo vysloveno, že zruší-li krajský správní rozhodnutí, je správní orgán povinen pokračovat ve „znovuotevřeném“ řízení a řídit se závazným právním názorem vyjádřeným v pravomocném zrušujícím rozsudku Nejvyššího správního soudu bez ohledu na to, zda a kým je ve věci podána kasační stížnost. V tomto usnesení rozšířený senát poukázal i na možné negativní dopady, které mohou nastat v souvislosti s tím, že správní orgán bude pokračovat ve správním řízení v intencích zrušujícího rozsudku krajského (městského) soudu dříve než bude rozhodnuto o kasační stížnosti podané proti tomuto rozsudku. K tomu uvedl, že za situace, kdy by zrušující rozsudek byl Nejvyšším správním soudem byl zrušen, krajský (městský) soud byl znovu přezkoumával napadené správní rozhodnutí v intencích podané žaloby. Ten, vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem by mohl rozhodnout opačně, načež původní (zrušené) správní rozhodnutí „obživne“, aniž by důsledkem nového rozhodnutí krajského (městského) soudu bylo současné zrušení v mezidobí případně vydaného dalšího správního rozhodnutí. Vedle sebe tu tak mohou být dvě odlišná, či dokonce opačná, správní rozhodnutí o téže věci. Při odhlédnutí od situace, že i nové rozhodnutí krajského (městského) soudu může být napadeno kasační stížností, stejně tak jako že druhé správní rozhodnutí může být napadeno žalobou a následný rozsudek soudu také kasační stížností, jde jistě o výsledek nežádoucí a procesními instituty příslušných správních procesních předpisů obtížně řešitelný. Zamezit důsledkům zrušujícího rozhodnutí krajského soudu po dobu řízení o kasační stížnosti lze podle rozšířeného senátu pouze přiznáním odkladného účinku. Předpokladem však je podání návrhu na jeho přiznání stěžovatelem odůvodněného negativními důsledky výkonu rozhodnutí krajského soudu, které Nejvyšší správní soud v každém konkrétním případě posoudí ve vztahu k zákonným podmínkám. Tyto závěry byly sice vysloveny ve vztahu k právní úpravě účinné do 31. 12. 2011, ale není důvody z nich nevycházet i za právní úpravy účinné od 1. 1. 2012.

Rozhodnutí krajského (městského) soudu, jímž se napadené správní rozhodnutí ruší, proti němuž byla podána kasační stížnost, má jiné důsledky pro žalobce, který se cítí být rozhodnutím správního orgánu dotčen ve svých subjektivních právech, a jiné pro správní orgán, který rozhodnutí v rámci výkonu jemu svěřené veřejné moci vydal. Jak již dříve Nejvyšší správní soud ve své judikatuře vyslovil, soudy ve správním soudnictví poskytují primárně ochranu subjektivním veřejným právům a institut odkladného účinku je koncipován především jako dočasná procesní ochrana žalobce, tj. účastníka správního řízení, před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého správního rozhodnutí, jsou-li pro to splněny zákonem stanovené podmínky. Situace, kdy bude možno dospět k závěru, že jsou dány důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti na návrh správního orgánu, tak budou nepochybně představitelné v poněkud omezenější míře, než jak je tomu u žalobce. S ohledem na zásadu rovnosti účastníků řízení před soudem nicméně nelze správnímu orgánu upřít právo, je-li stěžovatelem, podat v případě

jeho nesouhlasu s rozhodnutím krajského soudu návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

V dané věci Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že nežádoucí stav, který v daném případě reálně hrozí, tj. existence dvou rozdílných, příp. protichůdných, správních rozhodnutí, je v rozporu s principem právní jistoty, a lze tedy dovodit, že tyto právní následky napadeného rozsudku by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Přitom přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. února 2012

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu